

Следъ деветдневно пжтуване момата пристигна. Направиха голѣма сватба. Шестъ свѣтулки освѣтяваха палата на младитѣ. Деветъ комара, най-хубавитѣ музиканти, свирѣха непрестанно, дено и ноще. Седемъ млади мравки играеха ситна ржченица около дългата трапеза. Безброй други мушици принасяха най-вкусни ястия...

Майката и бащата се просълзиха отъ радостъ. Следъ това предадоха цѣлата рѣпина градина, цѣлото царство на младоженцитѣ. Блгословиха ги и имъ повториха, че никжде другаде на свѣта нѣма по-хубава и по-богата градина. Казаха имъ, че и тѣ нѣкога ще бждатъ занесени въ царския палатъ и поднесени въ сребърни блюда...

Щомъ свършиха благословията си, старитѣ охлюви се свиха въ черупкитѣ си и заспаха...

Младитѣ управляваха умно рѣпиното царство... Понеже никой не смущаваше спокойния имъ животъ, тѣ мислѣха, че хората отдавна сж умрѣли и царскиятъ палатъ е изчезналъ.

Дъждовнитѣ капки приятно чукаха по голѣмитѣ зелени листа... Слънцето ги милваше съ кроткитѣ си лжчи. Охлювитѣ живѣеха спокойно и напълно щастливи...

Преведе Н. Милевъ.

Мама.

Дето си отъ всичко най-добра, Научи ме какъ да избира
Дето те отъ всичко най-обичамъ, Най-голѣмо, най-чудесно име,
Научи ме какъ да те наричамъ. И да ти го казвамъ научи ме.

Че до днесъ сърдцето ми побра
Тазъ една-едничка дума само,
Мамо, моя мила, скжпа мамо!

Дора Габе.

